

на тринайсетъ души подъ оглѣдало-то или предъ оглѣдало-то, слѣдователно той скоро послѣ това е умрѣлъ. З. 87.

Завѣж ил. св. **Завѣвамъ** ил. дл. принесу, унесу; въ средн. знач. по-дую: Буйна ли вода протече Че ни думи-ти завѣч? Буен ли вѣтъ повѣсъ Че ни думи-ти завѣсъ? Д. 71, 18—21. Дребен си дѣждецъ зайде Силен си вѣтрацъ завѣя. Д. 82, 5—6. „Кой вѣтъ ви завѣ пакъ на-самъ?“ Л. Д. 1875 р. 147. Кога горѣа, мила майко, млади-те невѣсти, Силенъ ветаръ, мило майко, тога ми завеа... М. 224. Ако завѣшеше добръ вѣтръ за нея страна. Р. А. 128.

Завзѣмъ ил. св. займу: **Завзѣмамъ** ил. дл. занимаю: Потомци-тѣ Симови завзели страны-тѣ сѣверно и въсточно отъ Вавилонъ. Г. 9. Зенды-тѣ завземали въ старо времѧ высина-тѣ между Тигръ и Индъ. Г. 45. **Завзѣмъ са** **Завзимамъ са**, 1) примусъ, принимаюсь: Това е, за кое-то трѣбва да ся завземемъ сега. Л. Д. 1870 р. 128. Въ село-то ни живѣше единъ мѣршавъ, костеливъ и жжътъ билѣринъ, кои-то като сѣки янелия са завзѣмаше да направи сичко, а не правеше ни-що. З. 113. 2) поправлюсь, поправляюсь: Въ това времѧ ако не имъ ся лѣсти, млады-ты добытчeta остаять слабы и мѣжно ся завзиматъ отъ-послѣ. Л. Д. 1873, 279. Видѣхъ, че здравіе-то ми ся оправи малко по малко, и ся завзехъ. Л. Д. 1871 р. 149. **Завзиманіе** с. с. под-кѣпліеніе, поддержка: Това е всичко, что-то ся иска за завзиманіе и за оправліеніе на онъя, кои-то сѫ ослабиijли отъ злоупотрѣблениа. Л. Д. 1871, 150.

Завѣвка с. ж. одѣяло: Девет постелки да изгной, Постелки ѹ още завивки. Д. 71, 13—14. Чи що му бѣше завывка? Чернь му облакъ завывка! Пк. 143. Износяй всякой день спавалны-ты дѣтински постилки и завывки на сльице. Л. Д. 1869 р. 99.

Завидливъ пр. завистливый: А що бѣше завидлива, Токъ ѿ виде бѣли свѣта. М. 45.

Завидж ил. св. **Завиждамъ** ил. дл. 1) завидую, съ дат. (на-) Азъ завиждахъ на сѫдба-та имъ. Т. 34. Кои ке виде, севдемъ, да за-видѣ, Кой ке чуе, севдемъ, да се чуде. М. 604. Петрови братъ Иванъ начинъ да завижда на брата си. Р. 7. Нъ ные нѣма да завиждами на Черни-ты и на Американски-ты Индіянцы. Л. Д. 1873 р. 108. 2) за-вижу: Сеймени икъ завиделе, Силна поплака сториile: „Нейкиме мома булюкбашъ“—Деліи икъ завидоха, Силна поплака сториха. „Нейкиме мома булюкбашъ!“ М. 228.

Завѣкамъ ил. св. подыму кликъ: Оле ле съ гласъ завыка на-род-ать (Громко пронеслось по народу). Р. 47.